

Vacanța de vară prin ochi de copil

«Eh, a sosit și clipa mult visată! Gata cu școala, până prin septembrie. lu-hu-hu, ce bucurie, ce "traie pe vătrai nineacă", cum se zice pe la noi, românii.

În prima zi de vacanță m-am trezit la aceeași oră, insuportabil de matinală (6,30 a.m.), cu ochii holbați la tic-tacul ceasului nemernic - deși nevinovat și util în felul lui.

Chestie de reflex condiționat. Câteva secunde am rămas buimac în așternutul boțit de foiala somnului nocturn, așteptând vocea mamei: "scoală-te că tati nu te-așteaptă; traficul este infernal și trebuie să pleci repede-repejor, să nu întârzi la prima oră!"

Dar... deschizând ochii bine de tot, am văzut un afiș frumos printat, ce trona lângă computer:

*Gata cu școala! Ești în vacanță. **Vacanța MARE!** Mai dormi cât vrei. Visează. Fă duș la discreție. Papă ce dorești. Joacă-te cum vrei. **Fă ce vrei.** Doar ești în vacanța MARE! Semnat mami și tati.*

Am țâșnit din pat și-am tras o horă-n băutura dormitorului de-au bubuit geamurile. Am vrut eu să fac un duș "criminal" de bun și revigorant dar, din păcate, centrala termică era în revizia de vară și totul dura vreo 20 de zile...

Am gustat ceva din frigider, cam fără chef: singur acasă n-avea nici un chichirez micul dejun. Apoi am zbughit-o afară. La joacă.

Intenția este întotdeauna bine venită la orice vârstă, dar ce folos dacă nu prea ai și mijloace s-o fructifici. Ce fel de joacă poți să încingi, când ai 14 ani și trăiești într-un oraș plin de construcții semi-finisate, adică printre mormane de moloz, șanțuri și gropi?

În părculețul din cartier nu încapi de mușoi de la grădiniță, care acaparează toate leagănele (de fapt două). Iar în celelalte "chestii" nu ține să te joci - balansoar, tobogane, groapa de nisip, că te râd și curcile din cartier.

Mi-am sunat colegii pe mobil și culmea! Și ei erau mofluzi și se întrebau: ce să facem? ce să facem?

Ne-am întâlnit la un colț de stradă strategic, fără gunoarie menajere și kăkăreze de căței ne-maidanezi (dar cu stăpâni cam maidanezi). Am pus-o de-o petrecere cu Pepsi și bărfă la greu.

Și-așa a trecut, cu chiu cu vai, prima zi din vacanța mare.

Acasă, pustiu și jale, că se întrerupsese curentul pentru 3 ore. Nu tu internet, nu tu tembelizor. Ce să fac, ce să fac?

Până la urmă, m-am apucat să mă perfecționez în sportul cu role.

Mă stimula exemplul unei tipe, vecină de bloc, mai mare ca mine (de vreo 16-17 ani) care le avea la role, ceva de groază.

Mă tachina de câte ori mă vedea, spunând că eu nu aveam picioare de roller ci niște fuse, "două bețe-nfipe-n fund, aparat de mers pe drum!"

Ce-i drept eram cam schilod la trup, dar mi se părea că este mai bine decât ca baloanele alea umflate de copii-obezi, îndopați, sedentari și nesănătoși.

Una peste alta, ca să n-o mai lungesc atât, pot să vă zic că Liliana, tipa rolleriță, m-a luat sub aripa ei și m-a învățat nu numai role ci și mersul pe bicicletă în figuri.

Ba chiar și alte activități atât de utile încât pe tot parcursul vacanței de vară nu mai pridi-deam cu ele dar îmi plăceau, deoarece erau cu adevărat recreative.

Să vă zic câteva dintre ele:

■ plimbam cățelul doamnei conferențiar de la etajul 5, dimineața și seara (câte-o oră), prin parcul mare din cartier. Doamna îmi dădea câteva bonuri valorice de haleală și-așa-mi mai cumpăram ceea ce-mi plăcea de la supermarketuri

■ făceam ordine în dulapurile unei bătrâne amnezice, asistat de fiica ei, de 3 ori pe săptămână. Și primeam bani de buzunar, cu care mă duceam la moll să văd filme "ben-goase" (de divertisment, nu violente)

■ Nea Călin de la parter, mă invita mereu să-l ajut la cules cireșele, apoi vișinele,

caisele, piersicile, de la căsuța lui din provincie. Și-așa aveam fructe berechet, fără să mă mai milogesc la părinți să-mi dea banu' ca să le cumpăr.

Prin septembrie, cu puțin timp înainte să se termine vacanța eram total schimbat - "bețele-nfipe-n fund" erau acum pline de mușchi și cu glezne mobile. Mă simțeam puternic, schimbat cu mult și în bine.

Am fost și la mare cu familia și i-am "spart în figuri" pe mama, pe tata și pe soră-mea la sărituri la coardă pe ritm hip-hop.

A fost "mișto" de tot această vacanță pe care nu o voi uita niciodată.

Cu atât mai mult cu cât chiar am de gând s-o transpun în practică, pentru că am uitat să vă zic adevărul gol-goluț: acestea au fost gândurile mele așternute conștiincios pe hârtie, cu ocazia extemporalului pe care ni l-a dat profa de română. Tema: compunere liberă "Vacanța de vară văzută prin ochii tăi de copil!"

Am luat nota cea mai mare din clasă. Mi-a plăcut grozav și comentariul scris de profa la sfârșitul compunerii: N-ar fi rău să aplici în practică cele scrise. Bravo și succes! Decât "golănel de cartier", mai bine polisportiv. Ține-te de ce-ai scris în compunere și vei ajunge departe.

De-aia zic, frați colegi de școală, **Vacanța MARE a început cu adevărat!** Ura și să ne-auzim de bine!

a consemnat, psiholog MARIA ȘERBAN